

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250

PIK LXXXVII. Ч. 124. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬЮ ЙОРК. П'ЯТНИЦЯ, 30-го ТРАВНЯ 1980 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, MAY 30, 1980 No. 124. VOL. LXXXVII.

ВІДБУЛИСЯ НАРАДИ ПРЕЗИДІЇ СЕКРЕТАРІАТУ СКВУ

Торонто, Канада (ІС-СКВУ). — В суботу, 17-го травня ц.р., відбулися тут у приміщеннях Інституту св. Володимира наради Президії Секретаріату СКВУ, в якій взяли участь: М. Плав'юк, І. Базарко, В. Беззлібник, пастор О. Гарбузюк, В. Мазур, Стефанія Сачук, О. Ковальська, В. Кирилюк, л-р Ф. Мартинюк, Б. Дольний, І. Білінський, Б. Гнатюк, сен. П. Юзик, В. Данилів, представник КУК — Л. Філь, представник Комісії Суспільної Служби — З. Дудя і представник КПЛ — Микола Мороз.

Після пологодження вступних формальностей і прийняття протоколу з попереднього засідання, Президія радила над справами, пов'язаними зі скликанням XIV Пленуму Секретаріату СКВУ до Торонто на 28-го і 29-го червня 1980 року.

Прийнято проєкт програми XIV Пленуму Секретаріату СКВУ, що його вже розіслано всім заінтересованим зі значенням, що всі доповнення і поправки до програми нарад буде можна кожному внести до Президії Пленарної Сесії перед її прийняттям.

Присутні основно проєктували проєкт плану праці Президії Секретаріату СКВУ на 1980 рік і прийняли його з незначними поправками. Присутні теж розглянули та прийняли

проєкт бюджету СКВУ на 1980 рік.

Президія зайняла вступне становище до підписів деяких членів ЗП УГГ під показанню заявою у справі Катиня та продискутувала й винесла рішення у справі Українського Представництва на Мадридську конференцію.

Для посилення акції за деколонізацію СРСР прийнято окремий проєкт на 1980 рік. Головними точками цього проєкту є: масове висилання листівок з відповідним змістом до голів держав-членів ООН та генерального секретаря ООН з проханням поставити на обговорення Генеральної Асамблеї ООН та Комісії 24-ох справ деколонізації СРСР і звільнення України з колоніального ярма, та конференція поневоєних і загрожених Московою народів з участю американського політичного світу та представників місії ООН під гаслом: За деколонізацію СРСР.

Тимчасово вирішено справу дії ньюйоркського бюра СКВУ та прийнято постанову про дальші заходи для продовження розбудови Фондації СКВУ. Після пологодження справ адміністративно-технічної природи та заслухання актуальних інформаційних засідань закінчено о 6-й годині вечора.

Фестиваль в Нью Джерзі матиме різноманітні програми

Пассейк, Н.Дж. — Шостий Український Фестиваль відбудеться в суботу, 31-го травня, в Гарден Стейт Арте Центрі в Голмдені (визд ч. 116 з Гарден Стейт Парквею).

Як відомо, кандидат на президента Республіканської партії Роналд Реген прибує на цей фестиваль. Кожен із п'ятих попередніх українських фестивалів у Гарден Стейт Арте Центрі втілювався широкою популярністю, що позначалося не тільки випродажем квитків на концерт, але й прихильним відомомом у радіо й українській та англо-мовній пресі.

У мистецькій програмі, яка проходить на головній сцені амфітеатру, починаючи від години 4-ої по полудні, виступатимуть: Ярослав Семчишин — популярний конференсь; Едвард Іванко — відомий український співак і артист, який виступав на Бродвеї, в Стратфордському театрі, на власній телевізійній програмі в Канаді і який у 1979 році випустив платівку українських пісень "Дарую

пісню цю"; Ірена Вельгаш — меццосопрано, яка виграє багато нагород у Канаді; молодий бандурист Петро Косик; танцювальний ансамбль "Україна" з оркестру СУМ-А в Чикаго під мистецьким керівництвом Євгена Литвинова; популярні оркестри "Темпо" і "Рухничок", та ансамбль "Сопілка" з Філадельфії.

В справі замовлень квитків на концерт треба звертатися до Михайла Іванчука на тел. (201) 352-8257 і (201) 761-5977. Крім квитків в амфітеатрі, є квитки на травнику по 3.50 дол. від особи. З цього підвищеного травника, що оточує амфітеатр, видно цілу сцену.

Фестиваль розпочнеться о год. 11-й вранці; пополудневська програма — від 12-ої до 4-ої год. по полудні; мистецька програма на великій сцені — о год. 4-й по полудні; забава відбудеться в залі української католицької церкви в Перт Амбю (684 Alta Vista Pl.) о год. 9-й увечері.

Фестивальний комітет пригадує, що вступ на денну частину програми вільний.

У світі

СЕРЕД ІМІГРАНТІВ ДО СОВЕТЬСЬКОГО СОЮЗУ після Другої світової війни прибуло чимало вірмен з різних країн Близького і Середнього Сходу. Впали вони жертвою голосної комуністичної пропаганди, яка накликувала членів народів, що живуть в СРСР, вертатися "на родину". Прибулих вірмен поселено здебільшого в Єривані, столиці Вірменії. Не зваяжачи на лагідніший советський режим у Вірменії в порівнянні до інших країн поневоєних Московою, вірменські іммігранти не змогли привикнути до советських гараздів. Тепер вони масово почали діставати советські пашпорти на виїзд до ЗСА. Права до виїзду до ЗСА вони домагалися раніше, але їм відмовлялося.

24-го ТРАВНЯ ЗНОВ ВІДБУЛИСЯ В КАБУЛІ, Афганістані протимосковські демонстрації. Як твердять особи, що прибули з Кабулу, демонстрації почалися попереднього дня і в часі сутинцю з поліцією та військом згинуло сім осіб. Демонстрацію 24-го травня перервали студенти, які несли транспаранти й викликували гасла проти наставленої Московою Бабраха Кармала. Демонстрації відбувалися в різних кварталах Кабулу. В більшості випадків військо намагалося зупинити їх, ажываючи пальну зброю.

В РИМІ, ІТАЛІЯ, АРЕШТОВАНО ЗАСТУПНИКА італійської служби безпеки, Сільвана Руссманно, за нелегальне передавання знізань терориста Патріцію Печі газетному репортерів великого щоденника "Іль Мессанджеро". Фабіо Ісманові. Зізнання Печі допомогли поліції розв'язати багато таємниць діяльності Червоних Бригад, а між ними також деталі вбивства колишнього прем'єра Альдо Моро. Римський суд засудив репортера, який передав зізнання П. Печі до друку, на півтора року тюрем, а видавця "Іль Мессанджеро" — на 480 дол. кари. Арешт і засуд репортера італійські журналісти опротестували 24-годинним страйком.

Біля 60 країн бойкотують Олімпійські ігрища в СРСР

Вашінгтон. — Згідно з об'єднанням Державного департаменту ЗСА, біля 60 країн відмовилися від участі в літніх Олімпійських ігрищах в СРСР на знак протесту проти інвазії тієї країни на Афганістан.

Останньою країною, яка приєдналася до бойкоту на заклик президента Джиммі Картера була Японія, Олімпійський комітет якої вирішив цю справу у суботу, 24-го травня, на кілька годин перед офіційним закриттям зголошення. Згідно з повідомленням Міжнародного Олімпійського Комітету (МОК), 56 країн відмовилися від участі в ігрищах, а Організаційний комітет в Москві твердить, що тільки 29 країн не прибули на Олімпіаду і то, "не з політичних причин". Вспереч заявам МОК-у щодо закриття зголошень до 24-го травня, комітет в Москві заявив, що зголошення приймаються, "якнайш час з уваги на вагання деяких країн".

Не послухав заклику уря-

ду Австралійський олімпійський комітет, рішенням якого взяти участь в ігрищах, хоча кілька складових спортивних федерацій цього комітету ще раніше відмовилися від участі.

У міжчасі, у Москві підготовка до ігрищ йде повною парною, як це заявив голова Організаційного комітету Ігнатій Новіков, стверджуючи, що 85 країн прийняли запрошення до участі. Деякі службовці країн твердять, що поліції поволі починають наповнюватися різними товарами в очікуванні біля 300,000 туристів. Підготовку до Олімпіади відчувають також дисиденти, яким органи КГБ "доряджують" виїхати з Москви "на вакації" на час Олімпіади. Не меншу увагу присвячує поліція п'яногтам та іншим "небажаним елементам", видаючи їм на провінцію. Для дітей і молоді улаштовується спеціальні літні табори поза містами, в яких проходять ігрища, а участь в цих таборах — обов'язкова.

В Афганістані продовжуються бой, терор і ісход

Пешавар, Пакистан. — Пресові агентства інформують з Пакистану, що не зважаючи на різні небезпечі, терор стосований проти населення советськими окупційними військами і місцевими режимниками, бой між урядовими військами, советською армією і партизанами продовжуються. Крім того, маси афганців переходять кордон до сусіднього Пакистану.

В останніх двох роках більше як 900,000 афганців покинули свою країну і переселилися до Пакистану, що виглядає на масовий ісход людності. Переважна більшість афганців втікли із своєї батьківщини після советської інвазії. "Не можливо їх не прийняти", — заявив американський кореспондентам речник пакистанської комісії втікачів Шамшер Алі, кажучи, що пакистанський уряд, хоч немає великої можливості допомагати втікачам, все одно робить максимум

зусиль, щоб забезпечити їхнє перебування.

Втікачі, очевидно, є тим контингентом з якого повстанське командування і Визвольна Рада Пакистану рекрутують добровольців на боротьбу з комуністичним режимом і советськими окупційними військами, — твердять кореспонденти. Один з лідерів цієї визвольної організації, розмовляючи з американським кореспондентом Марвіном Гомом заявив, що, якщо б ми мали підостаток нової зброї то створили б таку нестерпну для советів ситуацію, що вони самі без жадного тиску із зовні покинули б нашу країну.

Партизанські відділи потребують в першу чергу легких протилетунських гармат, щоб давати собі раду із советськими гелікоптерами, які являються найбільшим нещастям для партизанського руху, — заявляють керівники спротиву.

Індія закупує модерну зброю в СРСР

Нью Делі, Індія. — Індійський уряд під проводом прем'єра Індіри Ганді відновляє політику закупів зброї в СРСР. Попередній уряд прем'єра Морарджі Десаї вступив був на шлях унезалежнення від Москви військового озброєння Індії.

Індійський уряд порибав закупити на суму 1,6 бильона дол. Індійська місія, що тепер перебуває в Москві, підписала договір, яким устійлено роди зброї, що мають бути доставлені Індії. Серед цієї зброї мають

бути наймодерніші советські танки типу Т-72, літаки МІГ найновішого типу, морське устаткування та артилерія. Індія отримала на той закуп кредит від Москви з дуже низьким опрорентуванням 2,5 відсотка річно та сплати протягом 17 років.

Після проголошення вістки про цей закуп, речники індійського уряду заявили, що у ньому, "немає нічого надзвичайного", тобто, що він не пов'язаний з будь-якими політичними наслідками.

Відбудеться посвячення площі під будову оселі для старших

Детройт, Міч. — Побудова оселі для старших "Українське Село" — це ціль, до якої змагає ціла українська громада великого Детройту. Цей проєкт започаткувала Округна управа Союзу України у Детройті, а згодом створено неприбуткову корпорацію "Українське Село". Корпоративне управління рада директорів, що працює над придбанням фондів, а описля буде кермувати будовою й адміністрацією оселі. З створенням корпорації проєкт побудови оселі став проєктом загальногромадським. І кожне велике діло, так і ця побудова вимагає послідовного і жертвенного вкладу праці великого числа людей та фінансової підтримки всього громадянства.

В неділю, 1-го червня, відбудеться посвячення

площі під будову оселі. Площа міститься при 26377 Раєн у місті Воррен, недалеко церкви Св. Йосафата, Українського Культурного Центру та українського торговельного осередку. Урочне Благословення посілости відбудеться о годині 2-й після полудня при співучасті всесеснішних панотців всіх навоколишніх церков. Описля слідує мистецька частина, гри і забави. Святковий комітет підготує смачний буфет. Для вигоди гостей, що бажають прибути на площу відразу після церковних Богослужень, буфет буде відкритий від 12-ої години опівдні.

Святковий комітет просить всіх загостити та підтримати великий почин побудови дому старших українських громадян метрополі Детройту.

ІРАНСЬКИЙ ПАРЛЯМЕНТ РОЗПОЧАВ НАРАДИ

Тегран, Іран. — В середу, 28-го травня, розпочалися наради іранського революційного парламенту. Спікером став Ядолог Сагабі, а його першим заступником найстарший віком депутат, колишній прем'єр Мегді Базарган. Номінація Базаргана викликала голосне застереження з боку керівника революційного Ісламського суду Аятолли Калькалі, над чим, однак, перейдено до денного порядку.

Після вибору президії парламенту, комісії й інших органів парламенту на чергу приходить призначення прем'єр-міністра. Це пов'язане з конфліктом між крайніми ісламськими колами і президентом Бані-Садром. Вислід цього першого конфлікту буде показом, у якому напрямку піде далша праця парламенту. Бані-Садр намагався добитися призначення прем'єра ще до скликання сесії парламенту. Згідно з недавно ухваленною конституцією номінація прем'єра належить до найважливіших компетенцій президента.

Однак релігійні кола спротивилися тому, бо хочать мати прем'єром людину свого вибору. Таким чином більшість парламенту зацедила, хто буде пре-

м'єром. Більшість та належить до крила ісламських фанатиків, яких Парламентарна група має 130 на 241 досі обраних депутатів. Згідно з конституцією, після номінації прем'єр перебирає цілість езекутивної влади в державі, а функція президента обмежується до репрезентації. Це й було причиною, що президент Бані-Садр намагався іменувати близьку собі людину на прем'єра.

Далшою проблемою, яку мусить розв'язати парламент є питання американських закладників. Парламент має перед собою багато альтернатив і важко передбачити, котру з них він вибере. Поінформовані місцеві джерела передбачають можливість якогось судилища, як першого кроку до остаточної розв'язки. Однак невідомо, чи це мав би бути суд проти американської політики в Ірані, чи суд проти поодиноких закладників.

Президент Бані-Садр, у своєму вступному слові при відкритті сесії парламенту, наголосив "требу швидкої розв'язки важких внутрішніх проблем. Найважлишою з тих проблем є відосередні прагнення національних меншостей Ірану.

Канцлер Гельмут Шмідт вибирається до Москви

Бонн, Західна Німеччина. — Канцлер західнонімецького уряду Гельмут Шмідт вибирається при кінці червня до Советського Союзу, щоб там, зустрівшись з генеральним секретарем ЦК КПСС і головою Президії Верховної Ради СРСР Леонідом І. Брежневим та іншими советськими лідерами, обговорити з ними справу Афганістану, розброснену й далше функціонування політиці детанту.

Речник західнонімецького уряду назвав дату виїзду Шмідта до Москви, але відмовився виходити в подробиці, кажучи, що першеступ в цьому має уряд ССР, країни, у якій гостюватиме німецька делегація. Шмідт заявив кореспондентам, що він свідомий

сьогоднішньої настанови до таких поїздок і що його партія стоїть перед парламентарними виборами осінню цього року, але під час дипломатичної напруги слід вдержувати між державним зв'язком, щоб не допустити до поглиблення непорозуміння. Дорядник Шмідта відкинув при тому думку, що канцлер буде посередничати між урядами ЗСА і СРСР, щоб знову довести до американсько-советської дружби.

Велика опозиційна Християнсько-демократична партія закинула канцлерові Шмідтові, що він хоче йти рівночасно двома шляхами: підтримувати американське становище і вдержувати лінію неутраляності.

В Америці

ПРЕЗИДЕНТ ДЖИММІ КАРТЕР ПІДПИСАВ документ, який уповноважує відповідні управління продовжити програму харчових карток для біднішого прошарку населення. Раніше Конгрес схвалив 2,55 бильйона доларів на цю додаткову програму з якої користає понад 20 мильйонів громадян. Конгрес погодився також на те, що Уряд має право виасигнувати ще додаткові суми, якщо б схвалена сума була невистарчална для вдержання цієї програми.

ТИСЯЧІ ВТІКАЧІВ І НЕЛЕГАЛЬНИХ ЕМІГРАНТІВ з Гаїті задумують внести прохання до Еміграційної служби про надання їм права політичного азилу. Вони вважають, що у їхній країні панує тоталітарний режим, який послугується терором, цензурою, арештами та іншими шиканами супроти власних громадян. Уряд у Вашингтоні, однак, переконаний, що еміграція з Гаїті зумовлена в першу чергу економічними причинами.

КРАЙОВА ДОСЛІДЧА РАДА ХАРЧУВАННЯ опублікувала відомлення, у якому говориться, що пересічний здоровий американець не потребує драстично обмежувати тих харчових продуктів, які мають в собі високий відсоток холестеролу, бо покищо не знайдено доказу, що якраз цей складник є спричинником серцевої атаки й інших захворювань серцевих судин. У протигагу до недавньої рекомендації, члени Ради, пересівши цілий ряд дослідів заявляють, що обмежувати споживання олію потрібно тоді, коли людина бажає понизити вагу тіла.

ВІД СЕРЕДИ, 28-го ТРАВНЯ, кожний американський громадянин може переслухати магнетофонні стрічки із записами справи Вотергейту, який змусив Річарда Ніксона зретигнувати з посту президента ЗСА і посла до в'язниці 25 замішаних у вотергейтській справі осіб. Бенджамін Руг, речник Крайового архіву заявив, що зацікавлення цією справою є дуже велике. Архів обслуговуватиме зацікавлених на базі першості реєстрації.

КОЛИШНІЙ ПРЕЗИДЕНТ ДЖЕРАЛД ФОРД ЗАЯВИВ кореспондентам, що Роналд Реген вже має достатню кількість делегатів, які забезпечують йому номінацію на Республіканській Конвенції і що він, Форд, підтримує Регена у листопадних виборах. При тому Форд погратулював колишньому губернаторові Каліфорнії за дуже успішну передвиборчу кампанію і додав, що "я завжди підтримував республіканського кандидата і буду це робити у виборах осінню цього року". При тому він категорично заперечив, що має якісьбудь амбіції бути віцепрезидентом ЗСА на листі Регена.

ВЯЧЕСЛАВА ЧОРНОВОЛА СУДИТИМУТЬ В ЯКУТСЬКУ, ЗАСУДИЛИ ПЕТРА РОЗУМНОГО

Нью Йорк, Н.Й. (Пресова Служба ЗП УГВР). — З України одержано інформацію, що в останніх днях травня відбудеться в Якутську суд над Вячеславом Чорноволем, якого, як вже відомо, арештували 8-го квітня в місті Мирний в Якутській АССР, куди його викликали з Нью-Йорку, де він відбував заслання.

Чорновіл позбавлений волі від 1972 року, коли він став жертвою масового терору КГБ проти української інтелігенції. Тоді його засудили на сім років таборів і п'ять років заслання. У зв'язку з новим процесом Чорноволу до Якутська приїхала його дружина Алена. Боротися Чорноволу мав би один московський адвокат, але немає певності, чи він справді приїде на процес. Справа в тому, що під натиском КГБ в останніх тижнях 27 адвокатів відмовилися боронити дисидентів.

Стан здоров'я Василя Стуса, який хворіє на серце, погіршився. Стус перебуває під арештом від половини травня ц.р.

Прийшла теж вістка, що засудили на три роки таборів Петра Розумного, вчителя англійської мови. Він був арештований 19-го жовтня 1979 року. Приводом до арешту і засуду стала "холодна зброя", яку знайшли в Розумного під

Вячеслав Чорновіл

час обшуку. "Холодною зброєю" був мисливський ніж.

Справжня причина інша: Розумний відвідував на засланні Євгена Сверстюка.

Іванові Гелеві вже третій рік не дають побачення. Геля вперше судили в 1966 році. В 1973 році його засудили вдруге на 10 років таборів і п'ять років заслання. Від березня ц.р. він перебуває в Пермських таборах, куди його перевезли з Мордовії. Від двох місяців таборова адміністрація не приймає ніякого листування від родини Геля. Стан його здоров'я поганий (атрофія руки).

У зв'язку з Олімпіадою органи КГБ послали репресії, зокрема на Україні. В останньому часі арештували в Києві двох українських журналістів: Віталія Олега Шевченків.

Баптисти відзначають річницю звільнення пастора Вінса

Чикаго, Іл. (ак). — У першу річницю звільнення пастора Георгія Вінса та його родини Всеукраїнське Євангельсько-Баптистське Братство влаштує спеціальну святкування в неділю, 8-го червня. У ту неділю вранці о год. 10:30 в українській баптистській церкві відбудеться Богослуження подяки Богові за Його провід, допомогу і вислуханий молитви та волю для пастора Георгія Вінса і його родини. У цьому спеціальному Богослуженні візьме участь уся родина Вінсів включно із Петром, наймолодшим членом Української Гельсінської групи.

Після Богослуження о годині 1:30 по полудні відбудеться бенкет Свободи й Перемоги під адресою 4724 вест Армїтейдж авеню. У бенкеті візьме участь езекутивний секретар Американської Ради Християнських Церков, яка репрезентує мильйони вірних із різних деномінацій, пастор Д. Б. Р. Биско; голова Українського Конгресового Комітету Америки, Відділ в Ілліной, л-р Мирослав Харкевич; колишній спеціальний асистент президента Форда і заступник головного представника УНС д-р Мирон Куропас; недавно іменованний президентом Картером на члена Державної Ради Голокосту, відомий громадський діяч д-р Юліан Куляс, і чимало українських пасторів та американських церковних достойників.

Святкування закінчатиметься в неділю ввечері Богослуженням.

женим, яке розпочнеться о годині 6-й. У додатку до співів церковних хорів на всіх Богослуженнях і бенкеті промовлятимуть пастор Вінс, Петро Вінс і інші члени родини пастора і будуть ділитися останніми фактами про переслідування Церкви Христової в Україні та в інших країнах за Залізною завісою.

Пастор Вінс прибув до ЗСА 27-го квітня 1979 року, а ціла родина — 14-го червня 1979 року. Родина Вінс замешкує тепер в Елгарт, Індіяна. Пастор Вінс має там свою головну квартиру і він очолює Інтернаціональне Представництво Ради Церков Євангельських Християн Баптистів за Залізною завісою. До нього можна звертатися на адресу: Rev. Georgi P. Vins, 300 East Jackson Blvd., Elkhart, Indiana 46514.

ВИСТАВКА КАРТИН З ОНИШКЕВИЧА У ВАШІНГТОНІ

Вашінгтон. — В суботу, 31-го травня ц.р., тут, у Крест Гевен початковій школі при 1234 Крест Гевен драйв у Спрінгфілд, Мериланд, відбудеться, заходом 78-го Відділу Союзу України Америки кількохгодинна виставка образів — олій, акварель і рисунків відомого мистця Зеновія Онішкевича. Буле включений також цикл зимових краєвидів з Гадсон. Виставка триватиме від 7 до 10 години вечора. Мистець буде присутній і даватиме пояснення до окремих картин.

У Парижі проходить виставка мистецьких праць О. Мазурика

Париж, Франція. — 3 нагоди відвідати цієї країни Папою Іваном Павлом II в дні 30-го травня ц.р., тут у відомій американсько-французькій галерії "Арт Форум Інтернешенел", до екіпи якої належить Омеяна Мазурик, влаштують виставку релігійних творів мистця, в обсягу якої переважно будуть ікони, а також красвиди Парижу.

Під час студій О. Мазурика — в Краківській Академії Мистецтв, Папа

Іван Павло II, тоді кардинал Войтила, був його духовним виховником. Виставка п.з. "Релігійна творчість О. Мазурика" почалася 29-го травня і триватиме до 19-го червня ц.р. Крім того картини цього малюра можна оглядати завжди в катедрі св. Володимира в Парижі та в галерії Cimaes, 72 Bd. Raspail. Минулого року ОМУА влаштувало О. Мазуриков виставку в Нью-Йорку.

СВОБОДА SVOBODA

FOUNDED 1983

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Не тільки за мертвих

В останній День Пам'яті в З'єднаних Штатах Америки, коли то за традиційним звичаєм, як на українські Зелени Свята, моляться за померлих, в першу чергу за поляглих воїнів, у цьому році згадували й молилися також за живих: за 53-ох американських закладників в Ірані, які вже кругло пів року в'язнені — невпевні дні їх годин.

Це справді жахливий злочин і це найсумніші свідчення для всього сучасного міжнародного світу, що він може терпіти таку наругу над міжнародним правом і над примітивним правом людини. Коли кілька днів тому Міжнародний Суд Справедливості у Гаазі повторив свою постанову з осені минулого року, що в'язнення членів американської амбасди в Теграні протиправне міжнародному праву, — що треба негайно їх звільнити та що закладники і їхні родини мають право домогатися від Ірану відшкодування — то іранський міністр закордонних справ швидко заявив, що це рішення, «не має ніякого значення».

Це, мабуть, перший випадок від середньовічної мандрівки народів, коли півдикі народи не шанували парламентаристів, які приходили до них з білими прапорами, тільки в'язнили їх або й убивали. Є ніби вже й серед іранців розумні одиниці — бачимо амбасадора Ірану в Об'єднаних Націях — які признають, що даліше в'язнення членів американської амбасди в Ірані доведе до повної міжнародної ізоляції цієї країни і дискредитує її морально. Але є й релігійні фанатики, що ненавидять колишнього шаха, який забрав їм їхні маєтки для парцеляції між безземельними, та ненавидять Америку, як колишнього союзника шаха, — що далі вимагають «суду» над «шпигунами», як вони називають закладників. Речник Державного Департаменту правильно заявив, що просто неможливо займати становище до щораз нових концепцій, як і коли закладники вийдуть на волю, бо було вже так багато таких концепцій і просквіт і нічого не змінилося. Тепер ніби мають звільнити закладників трьома етапами, але це теж залежить від рішення нового іранського парламенту, в якому більшість становлять слухняні звелічники Аятоли Хомейні, людини не з цього світу.

Остаточне все воно доводить до того самого висновку: якби не було послаблення американської збройної сили, якби З'єднані Штати не допустили були Москви, щоб вона «перегнала і перегнала» Америку щодо збройної сили, — якби США не терпіли під своїм боком Фідела Кастра з його експортним комуністичним революцій до Африки, якби зберігся був авторитет США, як найсильнішої міжнародної потуги, то й не було б того скандалу зі закладниками, ані інвазії СССР на Афганістан. І не треба було в День Пам'яті ставити 53-ох живих земляків нарівні з поляглими.

Наші професіоналісти

У травні і червні кожного року сотки нашої молоді кінчають коледжі й університети в США та переходять у ряди наших професійних чоловіків і жінок. Це без сумніву дуже відрадне явище, що вказує на життєздатність і динамічність української громади в Америці.

Ми радіємо, що багато з них осягнуло наукові дипломи, які кваліфікують і уповноважують їх стати самостійно в ряди соток тисяч професіоналістів в Америці. Ми також радіємо їхнім особистим успіхам та сподіваності, що й у дальшому на новому шляху професійного життя вони здобуватимуть чергові осяги.

Однак, при цій нагоді ми хочемо пригадати, що їхня суспільна роль не завершується на закінченні студій та виборі нового звання. Ще старинні римляни говорили, що чоловік є «суспільною людиною» («гомо соціальс»), цебто, що повність життя людини вимагає також її певної ролі в громаді.

В Америці ми маємо численні українські професійні організації — лікарів, інженерів, професорів, ветеринарів, бібліотекарів, журналістів, музиків, лісників і т. п. Більшість з них — це українські емігранти, які або родилися в Україні, або виховувалися, цебто закінчили студії в Європі — перед прибуттям до Америки. Але відомо, що ряди тих професіоналістів маліють з року на рік.

Тому українські професійні організації потребують нової «крови», нових членів, які надалі продовжуватимуть існування українських професійних організацій в Америці і тим самим спричинюватимуть зріст та поширення українського організованого життя в Америці.

Українські професіоналісти були та будуть промоторами українського культурно-суспільного та професійного життя в Америці. Тому вважаємо, що нові і молоді українські професіоналісти повинні ставати членами існуючих українських професійних організацій і тим продовжувати світлу традицію, що її уже мають українські професіоналісти в організованому українському житті в Америці.

ЯПОНИЯ ПРИСТУПИЛА ДО ЗАСТОСУВАННЯ САНКЦІЙ проти Ірану на віз заходньо-європейських країн. Таким чином Велика Британія залишилася ізольованою зі своїм зміцненням політики санкцій. Європейські країни включили в санкції всі контракти з Іраном від 4-го листопада 1979 року, тобто від дня захоплення американських закладників; за ними тепер пішла Японія, а Велика Британія застосувала санкції щодо виділення, не надаючи їм ретрактивного права. Світова преса з того приводу заговорила про «залізну лейду, яка вивисла білий прапор».

«БАНК ОФ ІНГЛАНД» ЦЕНТРАЛЬНИЙ унапрямує чини Банку Великої Британії, налажив обмеження на деякі американські банки, обнижуючи їх статус. Цими обмеженнями, застосованими до деяких американських банків, яких є в Англії 116, створено на ділі дві категорії американських банківських інституцій в Англії. Френк Райлі, голова Асоціації американських банків в Англії, пояснив, що в нормальних часах це не матиме значущих наслідків, але в надзвичайних умовах цей поділ принесе очевидні наслідки.

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА СПРОТИВ САВДІЙСЬКОЇ Арабії, президент Картер доручив поновити збільшення стратегічних резерв бензину й оливи. Саудівська Арабія була проти того, побоюючись, що створення таких значущих резерв може знизити ціни на нафтовому ринку й бути в майбутньому інструментом американської політики, особливо на арабському відтинку.

Іван Кедрич

НАУКА ДЛЯ УКРАЇНИ

З нагоди останніх загальних зборів НТШ

У «суверенній» підсвітці України не існує ні одного наукового журналу українською мовою. Час від часу появляються такі твори, які попри фразеологічну комуністичну декорацию, призначену для цензури мають наукову вартість. Треба подивлятися людям, які в такій важкій атмосфері і серед таких жалких відносин можуть ще студіювати і творити. Вся наука в Союзному Союзі заперена до воза партійно-державницької пропаганди.

Якось кілька років тому, коли я був уже на еміграції, стрінувся випадково у редакції «Свободи» одного видатного американського діяча, зацікавленого історією і проблематикою Сходу Європи (є вже і такі білі круки!). Повів я його до поліції, на яких стоїть «Большая Русская Энциклопедия» й «Українська Радянська Енциклопедія», показав на ті книги і сказав: «Ці твори повинні б дістати патент у Вашингтонському патентованому бюро за найбільше пофальшування науки, там усе служить тільки воззвешуванню російсько-советської імперії та її шлям». — «Цікаво, — здивувався мій співрозмовець і недовіроливо додав: «Ану, спробуймо!». Пошуквав за кількома знайомими йому з історії Росії й України гаслами і ахнув: «Дивно, — сказав він, — не розумію, як можна видавати державним коштом книжки для одурманення власних громадян, але це більше незрозуміло, як провідники СС СР можуть вірити, що можна одурманити весь міжнародний науковий світ?».

Української науки немає в Україні. І коли навіть появляються такі повні видання класиків української літератури, то вони служать за предмет докладних дослідів, що там пофальшовано, як немілі для цензури слова замінені іншими, що пропущено. Українська наука майже на сто відсотків перейшла поза межі України — сюди, у диспорі, місія якої плекати українську самостійницьку політичну думку, приєднувати для української думки чужинців, інформувати чужинський світ про правду в Україну, в її минулому і сучасному, спростовувати всі фальші, ширені ворогами України, і творити тривіч непоміняльну цінність української культури, що її найпершою і найголовнішою частиною є наука. Всі названі цілі, які є цілями всієї української спільноти в диспорі, треба і можна осягнути, в першу чергу, по черзі науку. Бо всі найпалкіші патріотичні фрази, всі маніфестації і демонстрації, уся на йметішка пропаганда робота не матимуть реальної вартості, якщо вони не

будуть підмуровані такою поважною науковою працею, яка, єдина, здобуває у керівному і вирішальному чужинському світі пошану та промощує шлях до впливів.

Тому, наприклад, цілком правильно на 11-х з черги звичайних загальних зборів Наукового Товариства ім. Шевченка в Америці, які відбулися в Нью Йорку 24-го травня ц. р., деякі промовці палко поручали, ба домагалися, щоб НТША подбало про видання англійських підручників історії України — одного для широкого вжитку, й одного, академічного, для виховання високих шкіл. Це найбільша болячка, бо від часу англійського видання одного видання історії України Грушевського коштом УНСоюзу, видання, яке, до речі, мало вже кільканадцять накладів і цілком вичерпане, немає такого англійського твору. Тільки частинно заступає його двотомова англійська «Енциклопедія українства», видана теж коштом УНСоюзу, яка разом з тритомовою статтею Енциклопедією українства і вже всіма томами гаслової Енциклопедії, є найважливішим твором, що на нього здобулася українська вільна громада під фірмою і заходами Наукового Товариства з центральною в Сарселі у Франції.

Головна Рада

Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці є однією із чотирьох суверенних складових частин Наукового Товариства — Америка, Канада, Європа і Австралія. До найповажніших заступів останньої Управи НТША, зокрема завдяки впертості і наполегливості її голови, належить відновлення Головної Ради НТШ, яка об'єднує і координує всі ці чотири самостійні Наукові Товариства з тим самим своїм Патроном, як теж створення Української Світової Наукової Ради, яка об'єднала всі існуючі у вільному світі українські наукові установи. Єдність українського наукового світу — це передумова нормальної наукової праці вільних українських учених. А що ця єдність наукового фронту зумовлена єдністю в цілій українській вільній громаді, то й не дивно, що й згадані останні загальні збори НТШ заклали до тієї єдності, до спільного наукового фронту з тавруванням спроб розбивати його творенням псевдонаукових фікцій, — заклали теж до згоди у великому українському вільному сімействі.

Згода — це не касарня дисципліни і касарняний послух одній, згорі диктованих думці. І на 11-х загальних зборах НТША не було в усіх без винятку справах одної думки. Було б дуже сумно, якби так було. Як звичайно буває на

(Закінчення на стор. 3)

Роман Рахманний

НА ЖІНОЧИЙ УКРАЇНСЬКИЙ РОЗУМ

Дедалі частіше пересвідчується у правдивості давно засвоєного висновку: з українськими жінками не тільки присмемо, але й корисно розмовляти про певні українські справи. Їхні конкретні запитання поважають думку, їхні влучні заваження спонукають шукати конкретних відповідей.

Ось недавно одна молода жінка, мати двох чудових допитливих хлопчиків, сказала мені в розмові після мого доповіді:

— Тривожить мене те, що наша громадськість не керується якоюсь однією системою українських принципів, але чомусь постійно шукає «нових напрямків» та завжди на чужому полі?.. Шодесьять років, а то й частіше, наші люди женуться напередім з вітром за новими, популярними привиди. Невже в нас нема одного кодексу українського підходу до життєвої проблематики, до людей — своїх і чужих?.. Як можна виховати дітей на т. зв. ширих українців, якщо ми шодесьять років мінємо свої принципи настанови?..

— Це недавно, як студентка, я чула барабану кампанію усіх угруповань проти «непередішності», проти федерації в ім'я чистого самостійництва... А тепер, коли я вже сама повинна унапрямувати своїх синків, то наголо мене лунають голоси за «конституційніми правами для українців в СССР», за «конечністю спільної мови та діяння» з росіянами, за «першість людських прав перед національними» чи за «право України на вихід із Советського Союзу». Не бракує авторів статей, що виправдовують усе те, що колись ми вважали антидержавницьким підходом. Принципів замінено компромісом і пристосуванством. На ґрунті такого релятивізму й «принципової» змінливості не можна виховати «ширих українців» з дитови, яка виростає в асиміляційному середовищі сучасного світу. В такій атмосфері можна виростити лише мінйялів, які промінують усяку українську цінність будь-якою і за будь-що!

— Шановна й дорога моя співрозмовнице! — перервав я струмом її ширих журливих слів. — Ви, кажу, заторкнули болючу проблему, що складається з багатьох драматичних питань. На одне з них я спробую відповісти так розсудливо, як це я своїм чоловічим розумом згубив його, бо вже раніше це питання тривожило мене.

Тактика і принципи

Маю на думці балачки про «право України на вихід із Советського Союзу», яке то питання пов'язується з позитивним підходом деяких українських патріотів до т. зв. советської консти-

туції. Здавалося б, даремно сперечатися про що, вибачте, конституцію, що її сам творець більшовизму назвав «кусом паперу», який не охоронить національних меншин від... великороса, шовініста, по суті негідника і тирана, типового російського бюрократу і традиційного «великодержавного держиморди» (В. І. Ленін).

В умовах володіння того держиморди тактика будь-якого типу добра, оскільки вона розкриває його великодержавне обличчя. Тож інколи там — в Україні — варто нагадувати, що той держиморда не дотримується навіть власної, вибачте, конституції. Однак українським патріотам у вільному світі немає ніякої потреби відкидатися до статтей того «куска паперу».

Відомо бо, що український нарід самовизначився на п'ять років раніше до насильного встановлення тієї конституції. Відновлюючи українську державу восени 1917 року, президент М. Грушевський терпеливо пояснював навіть своїм рідним малоросам: «Ми (таким чином) не творимо нічого нового... Ми тільки відновлюємо те, що нам було забрано силою і з чим ми ніколи не погодилися». Перейшли до Уряду, що ніби «гарантувала» Україні автономність у «союзі» з монархом. Московщини, український нарід перекреслював свою зброю на Кононськомому боєвищі.

Подібно й ми — нащадки покоління, яке проголосило Українську Народну Республіку, самостійною від якого незалежного державою 22-го січня 1918 року, не потребуємо ніякого виправдання для наших самостійницьких прагнень і діянь. Ми тільки намагалися відновити те, що нам забрано силою і з чим ми ніколи не погодилися.

— А що більше вищомосковське володіння в Україні встановлено збройною силою, то з чим ніколи не тайлися речники Кремля, ані Ленін, ані Троцький, ані Сталін, ані їхні командири Червоної Гвардії Муравйов, що виразно сказав: «Свою владу несемо на штахіках із далекої Півночі!»...

Носії штиків

Тими штиками вдарили у груди оборонців української демократичної держави саме російські солдати й мужики, інтелігенти, комісари й офіцери, вишколені в царській російській армії. Та й самі багнеті (разом з кулеметами, гранатами, гарматами й амуніцією!) випродукували не якісь там «інтернаціоналісти» чи «партрократи» але такі російські робітники, техніки й інженери-конструктори.

Під назвою «Советська Армія» приховується тра-

(Закінчення на стор. 4)

Оксана Керч

УКРАЇНСЬКЕ ЖИТТЯ В АРГЕНТИНІ

Зорганізована студія ім. Леся Курбаса поставила «Лісову Пісню» Л. Українки, в якій поруч артиста Григоренка виступала незвичайно талановита молоді: Валентина Сталовір (Мавка) Микола Голодих (Лісак) Галіа Максименко (Килина) Методій Вертецький (Перелесник) сестри Григоренко (Потерчак) Христя Мачук (Русалка) й інші. У п'єсі «Бояриня» Л. Українки виступила в заголовній ролі Ріта Григоренко. В «Не плач Рахиле» Юрія Тиса Марія Печугина з дуже талановитим молоденьким синем. Росли таланти не лише на сцені, але й в репертуарі. Для цього сприяли дуже популярні вечори Спільноти, на яких перечитувалися твори авторів і їх завзято критикували. Пригадується пісня на оселі п-ва Тетяни і Віктора Цимвалів. Під високими еваліптами та плачучими вербами під час зустрічі членів Спільноти та їхніх приятелів відбулося експромтом зорганізована мистецька частина, в якій виступили в надзвичайно веселому діалозі професор і дама (Володимир Куліш і Методій Вертецький). Вони вели комічну розмову на актуальні й наболілі теми нашого життя, а також провели літцятів нерухомого майна Спільноти: продавали «Скрипку на камені» (повість О. Сацюка) фарму Оксани Драгоманової («Потойбік світу»), альбросів (Оксана Керч, черевик для «рейду в невідоме» (Юрія Тиса) й багато інших нібито вжиткових предметів.

Діяльність Спільноти мала благодійний вплив на вияв молодих талантів. Водній з численних філій «Просвіти» та в самій Централі з ініціативи парократного голови Спільноти мистця Володимира Ласовського відбувалися лекції театрального мистецтва, міміки, пластики, вправи, лекції деклямації. Між любителями театру мистецтва виявилися несподівані таланти. Іван Танасійчук, що грав різні ролі в виставах філії Просвіти на Флориді майже в двадцять п'єс, виступив на вечорі присвяченому Миколі Кулішеві, що мав в програмі першу дію «Народного Малахія» та декілька сцен з «Патетичної Сонати», першої виставки в українській мові за 50 років від її написання. Окрім Танасійчука в ролі «Народного Малахія» виявили хист Нуса Середка, Ліда Таврицька, Юлія Качанівська та Василь Косюк — чарівний поручник Андре. Якою гарною була Лідія (Л. Таврицька), якою драматичною Юлія Качанівська в ролі Станіславича, а вже неперевершеною Іван Танасійчук! Декоративні та особливі грим належали майстрові гриму — В. Ласовському. Згадати, що в п'єсі «Граніт», де на сцені возідало ціле Політбюро публіка жажнулася: перед

несо як живі стояли Сталін, Молотов, Каганович... Згадалася вистава лялькового театру того ж покоління нині Володимира Ласовського. Тепер вистави казку Олексія Сацюка «Чар Ох». Скриньку-вертеп для цього зробив інж. Райтларівський, а декорації і ляльки Ласовський. Світла та акустичні ефекти посилювали враження до тієї міри, що публіка була зачарована і широко призналася, що такої краси ще не бачила в житті.

Із розуленням згадуємо аматорку філії Просвіти на Флориді Катерину Якимову. Вона мала гарний альтового забарвлення голос і необмежений діапазон драматичних ролей. Вона не лише спонтанно перетворювалася — від найвеселішого жанру до чорної трагедії, викликаючи чи то слези чи то веселий сміх. Ще однією дивовижною прикметою тієї артистки (колішньої селянки, грамотної і дуже книголюбної) були костюми на сцену власного моделю. З вишуканою фантазією без ніяких вказівок, вона шила з невідомих матеріалів (їх треба було добре шукати) вигадливі костюми. Пригадується її виробу для комічної ролі в «Мартині Боруті» руду перуку, яку вона зробила з ключа пофарбованого і зачесаного як немож професійніше. Дівочим чаром була обдарована її донька Люба, а також Славця Чолій, уродженка Парагваю.

До незабутніх сцен нашого життя належали сходи Спільноти. Вони відбувалися у бараш біля церкви о.о. Василя на вул. Кураліві. На помалюваних стільцях, за столом на трьох ногах, часто з якоюсь розвішаною білиною над головами виростали історичні романи Юрія Тиса, вичаровувалися сторінки екзотичних розповідів скульптора Костя Бульдіна, там читав гарні новели Білосвіт, гуморески Анатоль Евентуальний, Олександр Сашок. Амфітріоном «орґій» був цікавий оповідач генетик Михайло Гаврилюк, довголітній заслужений на Коліми. Пробували своїх сил у літературі молоденькі Любоко Думановський, Юрко Шенарович, Долько Ганушак. Особливо запам'яталися дуже цікава сатирична повість Ганушак.

У скромній залі «Просвіти» відбувалися концерти піаніста Караліса з України, який не називався Караліс, а мавте Король, що дивував свою дивовижною технікою. Він згинув від запального прімууса. Незабутні концерти Тараса Микіші, Северина Сапруна з його дружнимо співачкою Едитою. Відбувалися концерти юних талантів. На одному з них грав дванадцятилітній Ярмо Ласовський жажнулася: перед

(Закінчення на стор. 4)

ЗМАГАННЯ НЕЗАКІНЧЕНІ

(1)

На концерті для вшанування Патріярха Йосифа, що відбувся стараннями Українського Патріярхального Товариства — Відділ Ньюарк-Ірвінгтон — у суботу, 17-го травня, в приміщеннях УНДому в Ірвінгтоні, поміж іншими промовцями із своїм словом про Патріярха виступив архимандрит о. д-р Любомир Гузар. Промову друкуємо в цілості.

Редакція

Історичне тло

Від первісно плянованої дати досьогодні не одне змінилось. Те, що тоді тільки зарисовувалося, сьогодні стало дійсністю, яка, як кожна дійсність, вимагає оцінки та використання. Основна тема, про яку я хотів говорити два місяці тому, залишається та сама: «Постать і змагання Блаженнішого Патріярха Йосифа на тлі історії нашої Церкви», залишилися незмінною теза заплянованої промови, треба тільки додати оцінку останніх подій.

Коли мова в нас про історичне тло, то згідно з загальним настроєм наших старань останніх років воно почалося тисячу років тому у в ранніх роках існування нашої Церкви, якщо не на самому її світанку, коли нарід, який заселявся українські землі, почав цікавитися новою християнською релігією. Християнство застало у Русі-Україні готову державу не тільки як політичну одиницю, але також як спосіб думання. Це не був собі отак гурт племен, насильно зібраний під владою одного могутнього ватажка. Така структура не видала б була ані своїх історичних літописних пам'яток, ані свого мистецтва, ані Руської Правди, ані не створила б сьогодні своєї митрополії. Це була держава, яка мала свою власну політику, свою державну і державницьку думку і ціль. Це відбулося

дуже ясно й, можна сміло сказати, дуже позитивно на структурі Христової Церкви на українських землях. Вона не залишилася на довгі віки місійним тереном для царгородської Церкви, але, хоча включена в її загальну церковну систему, стала дуже рано митрополією з дуже виразним окремим обличчям. Вона стала тим, що наша традиція і сучасне богословське мислення називає помісною Церквою Христовою, існуючою в даному народі з питомою собі історією, правом порядком, богословською та духовною спадщиною, Церквою, яка зберігає єдність у вірі і єдиний Божий устрій, а з іншими помісними Церквами живе у тісній сполучі миру, любові й єдності.

Питання помісності

Може нам здаватися, що постать Блаженнішого Патріярха в ХХ столітті має мало зв'язку з тими давніми подіями. Воно так не є, а навпаки! Годі було б зрозуміти його постать, його змагання, не усвідомивши собі, що наша Церква була уже з ранніх своїх начал помісною Церквою, не тільки якимсь обрядом, не частиною іншого більшого адміністративного тіла, але Церквою, підметом діяння, осередком християнського життя для свого народу в родині помісних Церков, об'єднаних між собою, видимим центром єдності на землі яких є Петрів престіл в Римі й його наслідники єпископа-Папи. Ми повинні бути дуже свідомі тієї дійсності, що ми є помісною Церквою. Це для нашої існування і змагання є ключовим фактом і чинником. Коли говоримо про помісність нашої Церкви, говоримо про наше церковно-християнське «Я», знаходимо і маємо своє місце у вселенській Христовій Церкві. Тут розходиться не про якусь тимчасову розв'язку, достосовану, так би мовити, до наших сьогодішніх потреб, чи, як дехто думає, примх, але про структуру Церкви, як її знаходимо в св. Письмі, в переданні давніх віків і знову ж останньо — в Другому Ватиканському Соборі.

Розвиток історії змусив нашу Церкву при кінци ХХ століття знову підкреслити самобутність нашої помісності. Це сталося через декларацію зв'язку з видимим осередком християнської єдності, з римською Церквою,

так званою Берестейською Унією. Не можна нам поминути тієї події з двох причин, поперше, тому, що там проявилася знову свідомість нашої помісності, а подруге, з огляду на лист Папи Павла Івана II до Блаженнішого з дня 19-го березня 1979 року, та реакції, які той лист викликав особливо з боку Російської Церкви. Слуга Божий Андрей у своєму посланні з 1941 року «Як будувати Рідну Хату» дуже зв'язав з'ясував історичну дійсність нашої помісності (він там, між іншим, також говорить про есентуальний патріярший устрій нашої Церкви). Щоб віджертися помісною Церквою, каже він, — мусимо з одного боку заявити і визнати нашу віру у вселенську Католицьку Церкву і тим відокремитися від російської православної, а з другого боку, мусимо підкреслити нашу обрядову та духову окремність, щоб ясно зазначити самобутність в обличчі латинської Польщі. Таке було намагання владик з часів Берестейської Унії.

Як кожна подія, в якій люди можуть вставити свої інтереси, Берестейська Унія не залишилася у своїй чистій формі на довгий час. На жаль, стала вона свого роду пострахощем для християнського Сходу, бо від рівня помісності Церкви, нашу Церкву зіпхано на рівень тільки обрядових різниць, а її єпархії за латинським зразком до льокальних, нез'єднаних зі собою одиниць. В листі Папи, а також у відповіді кард. Вилебрандса на запит із боку московської патріярхії, ясно підкреслено вартість і важкість акту Берестейської Унії. Це не є якась така собі історична помилка, що її треба чимдуж забути, а навпаки, декларація помісності нашої Церкви, яка принесла нам великі духові добра, бо вдержала нас при вселенській вірі і зберегла свідомість та дійсність нашої внутрішньої єдності. Чого, на жаль, не було пояснено досить виразно в листі кард. Вилебрандса, це те, що Берестейська Унія не втратила своєї вартості для нашої Церкви у своєму первісному виді, не в тому спотвореному через історичні обставини. Православний світ дуже правильно лякається такого об'єднання на зразок того, що зайшло в ХУІІ та ХУІІІ століттях.

(Продовження буде)

Д-р Любомир Ворох очолив Метрополітальний Відділ УЛТПА

Нью Йорк (УЛТПА). — В суботу, 17-го квітня, в приміщенні Українського Інституту Америки відбулися загальні збори Відділу Українського Лікарського Товариства Північної Америки Нью Йорк — Нью Джерсі.

Д-р Любомир Ворох

Зборами проводив д-р Роман Осінчук, а секретарював д-р Ждан Кордуба. Від Головної Управи УЛТПА привітальне слово виголосив діючий голова д-р М. Харкевич, який подав декілька інформаційних думок про Головну Управу, зокрема про уявлення колеги у соціальних „психушках“ д-ра Миколи Плахотнюка.

Головна Управа вже від березня 1976 року повела широку і великодушну акцію в обороні д-ра Плахотнюка, розсилаючи листи до всіх медичних асоціацій світу, до Світової Федерації Медичних Товариств у Франції, до Міжнародної Амнестії в Лондоні, включно з комуністичними партіями в Італії й Франції, та до всіх інших медичних світу.

Д-р Харкевич згадав також про науковий з'їзд УЛТПА, запланований на 28-29 червня ц.р. у Детройті.

Після вислухання звітів уступаючої управи, приступлено до вибору нової управи, до якої ввійшли: д-р Любомир Ворох — голова, д-р Любомир Кузьмак — голова елект, д-р

Українці у міжнародному довіднику

Честер, Па. (Андрій Сольчаник). — Якраз тепер починається у видавничій Міжнародного Біографічного Центру в Кембріджі, Англія, Словник міжнародної біографії (Dictionary of International Biography, vol. 16, pp. 931 - XXVIII), який охоплює понад 11,000 осіб із цілого світу. Редагував цей том Ернст Кей. Українців із вільного світу знаходимо в цьому словнику 28. Єдина особа з України — це Олена Владзімська, професор фармацевтичної хемії у Львівському Медичному Інституті.

Українці із вільного світу в цьому словнику: проф. д-р Осип Андрушків, професор математики; проф. Володимир Барагута — вчитель гімназії, журналіст, літературознавець; проф. д-р Олександра Біланюк — професор фізики; проф. д-р Марта Богачевська-Хом'як — професор історії; мгр Методій Борсечкий — інженер будівельник; проф. Оксана Бринь — викладач співу, співачка; д-р Андрій Цісарук — економіст, кримінолог; мгр Богдан Данко — бібліотекар; Митрополит Максим Германюк — митрополит Української Католицької Церкви в Канаді; проф. д-р Петро Грицак — професор механічної інженерії; Парася Іванець — мистець, маляр; проф. д-р Володи-

мир Янів — ректор УВУ; проф. Григорій Костюк — історик, літературознавець; проф. д-р Сергій Крашенніков — зоолог; мгр Ярослав Купчицький — Шкільний адміністратор, вчитель музики; проф. д-р Ігор Кузьмак — професор медицини, лікар; мгр Ольга Кузьмович — журналіст, пластова діячка; проф. Марія Квітковська — вчитель гімназії, соціолог; д-р Юліан Мовчан — лікар, журналіст; проф. Гордон Никифоров — професор дентистики; дипл. інж. Федір Онуфрійчук — інженер агроном; д-р Роман Святослав Оришкевич — лікар, дентист; Віра Панчак — директор публічних зв'язків; мгр Петро Павло Пилипшин — виховник, виховний дорадник; Катерина Росандич-Кричевська — мистець, маляр; проф. д-р Віра Селянська (Віра Вовк) — професор літератури, письменниця; мгр інж. Андрій Дарія Сольчаник — інженер-електрик, філателіст; і проф. д-р Олег Зувський — професор слов'янських мов та літератури, поет.

У цьому словнику знаходимо відносно велике число біографій поляків із Польщі та вільного світу. Слов'янський Союз заступлений біографіями тільки деяких осіб з Москви та Ленінграду.

НАУКА ДЛЯ УКРАЇНИ

(Закінчення зі стор. 2)

„Записки“
Недавно виданий каталог видавництва НТШ охоплює 235 позицій. Найповніша серія творів НТШ — його „Записки“ — охоплює вже цифру 200. За минулі три роки з'явилися в серіях „Записки“, „Бібліотеки українознавства“ та „Українського Архіву“ — 16 позицій, у друку 10 позицій, у приготуванні 11. Поруч із видавничою діяльністю НТШ має багато іншої навали праці й турбот: наукових доповідей, пристойнішого приміщення (закупівлі нового дому), організації розпродажу книжок, обміну виданнями, наукового журналу і тієї педагогічної діяльності, без якої годі дістати звільнення від податків. Це великий і складний зусилля праці.

На адресу останніх загальних зборів треба сказати, що всі без винятку його учасники і ті всі, які прислали свої уповноваження, що весь український науковий світ — свідомий розумом і серцем, що в сучасній ситуації українська наука перенесена на терен вільної громади у диспозит, яка мусить діяти виключно з думкою про культуру України, про науку на найвищому рівні.

Знаменна доповідь із рамени ФКУ

Сиракюзи, Н. Й. (д-р М. Логана). — Є причина писати про одну з нечисленних доповідей на терені провінційної громади і назвати її знаменною.

Автор цих рядків як голова місцевого Комітету ФКУ одержує багато листів від ГЕ ФКУ і більшість їх, зрозуміло, відносяться до остаточного матеріального забезпечення Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету (УНІГУ). Але останній лист був винятковий тим, що в ньому не було мови про гроші, дарма що УНІГУ вже протягом кількох років на довірливий кредит університету поступово поширює рамки своєї наукової і видавничої дії у хосен української вільної науки.

У цьому листі ГЕ ФКУ повідомляла, що в нашому місті призначено буде молодий науковець неукраїнського роду д-р Зак Діл, і просила влаштувати з ним громадську зустріч, а передусім із нашою студентською молоддю.

Хто ж є д-р Діл? Він є доктором філософії, який здобув свій науковий ступінь у Вандербілт університеті штату Теннессі за докторську дисертацію про економіку Слобожанської України (Харківської області). Для джерельних студій до цієї теми він був виміняним студентом Харківського університету протягом півроку в роках 1974/75. Тепер він науковий співпрацівник УНІГУ. Під проводом проф. Омеляна Прицака та співпраці з д-р Патріцією Грістед працює над дослідженнями архівних матеріалів для книжки про слов'янських, а в тому й українських, емігрантів у ЗСА.

Перед на швидку руку зорганізовану групою переважно молодих слухачів цієї гості з Українського Гарварду виголошує доповідь на тему: „Українська культура і нова етнічна свідомість“. Доповідає англійською мовою, бо української ще настільки не знає, щоб нею вільно викладати, хоч її розуміє, бо спочатку своєю науковою кар'єрою вивчав російську мову.

Доповідач із ентузіазмом говорив про стародавню вікову культуру наших Князів та Гетьманів, як теж про нашу новітню культуру, порівнюючи її із старим і молодим вином. Вказує, що добре старе вино стає ним тільки тоді, коли продукується свіже, молоде, він — згідно із сучасними напрямними етнічної свідомості — захоплював племена власну національну культуру на поселеннях у чужих краях, а українську культуру зокрема ще й тому, що в сучасній Україні під чужою окупацією вона не має усіх передумов для росту і розвитку.

Доповідь полонила увагу слухачів, які сприйняли її з захопленням, даючи доказ свого зацікавлення численними запитами, що на них доповідач давав вичерпні відповіді. Можливо найцікавішою була відповідь на запит, чому доповідач зацікавився історією культури саме українського поневоленого народу? У своїй відповіді він підкреслює, що вільні народоправні держави мають усі передумови до плекання своєї національної культури і видають із своїх державних бюджетів високі грошові суми, а поневолені Україна цих передумов не має і тому відносно мало є наукових дослідників саме української багатогранної культури.

І в цьому власне знаменність його доповіді. Він — молодий ще науковець неукраїнського походження — пов'язує свою наукову кар'єру з українською вільною наукою тепер при УНІГУ. Це в тому передумові американському університеті, де ще перед 22-ма роками, коли розпочалась акція творення українознавчих кафедр, сама назва України була відомою хіба тільки поодиноким репрезентантам славістичних наук.

А тепер цей наш науковий осередок вільної української науки, маючи єдиний у світі, створений жертвами поодиноких емігрантів, плекас українську науку, видає наукові книги і поповнює ними славетні Гарвардські книгозбірні і бібліотеки важливих університетів у світі та вирощує молоді наукові сили.

Тепер цей український науковий осередок — УНІГУ — відідує науковці з широкого світу і за нього наші прихильники висловлюють свій подив, а недруги заздрість.

І коли тепер у багатьох вищих школах Північної Америки навчають українознавчих предметів, то в цьому львіна заслуга саме українського наукового осередку при прикладно-

му Гарвардському університеті.
Одним із багатьох науковців, що захоплюються осягами вільної української науки в Гарварді і з нею тісно співпрацюють, є власне д-р Діл. Він заслуговує на ширшу увагу нашого громадянства у більш шкільних українців, ніж це могла виявити невелика група слухачів у цій невеликій українській громаді.

РЕСПУБЛІКАНСЬКІ ЛІДЕРИ З НЕТЕРПЕЛИВІСТЮ очікують, щоб президент Картер запропонував 10-центове оподаткування за галлон бензину. Вони є переконані, що така пропозиція Президента, яка є дуже непопулярною в народі, відвернула б багатьох демократів від голосування на кандидатах з демократичної лінії.

ПОДЯКА

З волі Всевишнього відійшов від нас наш Незабутній Батько, Дідо, Вуйко і Палагер

СЛ. П.

д-р мед. ІВАН ПОДЮК

Цього дорогого складалося князівство і невинному подюку цілій українській громаді міста Сиракюзи і околиці, яка справляла колишнього старшого Українських Січових Стрільців і Української Галицької Армії та своєму довголітньому лікареві такий величавий похорон.

Дякуємо о. митрові Василю Середовичеві, о. протосекретарю Іванові Даниловичеві, о. Михайлові Гуралеві, який прибув з далекого Едмонтону, о. Богданові Кіневі й о. Іванові Терлецькому за удележення покійному Св. Таті, за молитви і за похоронні відправи.

Дякуємо Преподобним Серафим ЧСВВ Стефані і Анзельмі за дар Служб Божих і молитов.

Знайшлися подюку складалося і Організація СУМА, яка організувала в однострах зваля участь у похоронах Жеусуса, створила почесний штабір і несла домовину, а головні організації Славці Тимки за прощальне слово.

Невинному подюку складалося директоркою Адамові Гонтареві, голові Товариства „Синіти“ і марістроні Юрій Стефановичі, яким друзям і землякам Покійного, які прибули з далека, щоб бути з Покійним в останні хвилини його життя і які такими чудовими словами похоронили Покійного після його смерті.

З цілого серця дякуємо редакторам Ярославів Зарембі за його пахучі квіти — слова, які він востаннє зложив Покійному на його домовину.

Сердечні о. дякуємо марістроні Зінонці Савицькому за кондольні слова від родини Савицьких і Клофасів.

Знайшлися дякуємо сотникові Іванові Шугалеві, співучасникові Визвольних Змагань і Побратимів Покійного за волиці прощальні слова.

Дуже щиро дякуємо голові Українського Лікарського Товариства д-рові Володимирові Когутяку за участь в похороні і за прощальні слова.

Щиро дякуємо голові Відділу УККА д-рові Олександрові Гудзюку за прощальні слова.

Зі щирого серця дякуємо подюку марістроні Михайлові Середовичеві за переведення трини і за прощальне слово.

Дякуємо щиро всім Панам, які співали Панахиду, Службу Богу і над могилою.

Многokrаtну подюку складалося Панам і Панам, які відігнали і зайняли тризною.

Невинному дякуємо всім, які зблизали і здалека прибули, щоб віддати останню прислугу Покійному. Дякуємо за чудові квіти, за дари на різні цілі, за Службу Богу, за молитви і за численні кондольні листи, на яких не всім відповісти.

Сердечно дякуємо старшій Жеусусів і Побратимів Покійного Дмитрові Микитюковій за допис про Покійного до української преси.

Дякуємо Похоронному Заведенню Петра Мацька за чесне і бездоганне переведення похорону.

д-р Галина ПОДЮК-КЛОФАС,

донька з Родиною

ПАТРИАРШІЙ ФОНД

Збірка з похорону бл. п. д-ра Івана Подюка

Сиракюзи, Н. Й.

100.00 дол. — д-ри Галина і Святослав

60.00 дол. — мгр Юрій Стефанік

По 50.00 дол. — д-р Олександр і Ярослава Гудзак, д-р Еміль і Ірина Клофас, Марія і Богдан Тимки

40.00 дол. — дир. Адам Гонтар

35.00 дол. — Петро і Марія Адамовські

30.00 дол. — д-р Василь і д-р Роксолана Лещини

По 25.00 дол. — інж. Марко і Ольга Бачинські, д-р Микола і проф. Мотря Боготюки, мгр Ілля Гордешкий, д-р Іларіон і Анна Домбчевські, мгр Микола і Марія Кузьми, Тарас Логун, мгр Степан й Ірина Новомосенко, Іван Шугал, мгр Михайло Губич, мгр Зінонці і д-р Теодозія Савицькі, 85-ий Відділ Союзу Українок

По 20.00 дол. — інж. Осип і Ярослава Ганді, д-р Богдан і Дарія Кміщевські, Володимир Логун

15.00 дол. — Василь Майкович

По 10.00 дол. — Григорій Базар, Петро Башуцький, Євген Бішко, інж. Тома Бонюк, Василь Возник, Володимир Дмитришин, мгр Микола і Галина Дулак, Григорій Жовніренко, Олександр і Ольга Коваль, д-р Володимир і Марія Когутяк, Ярослав і Ангеліна Колодій, Володимир Кравець, Петро Мацько, Іван Пиндус, Микола і Василіна Підгородські, Андрій і Розалія Рочій, д-р Мирон Ткач, Ярослав Ткач, Олександра Шевчук

По 5.00 дол. — Михайло Бобечний, Володимир Бугай, Василь Бугай, Іван Бурак, Антон і Ксенія Вусько, Дмитро Винярович, Іван Волошин, д-р Іван і Валентина Гвозда, Михайло Гречко, інж. Орест Грицько, Степан Грицько, Трофим Грицьков, Євген Гусак, Микола Годжак, Роман Данилюк, Григорій і Анна Дипка, Лука Забич, Михайло Зарічній, Тарас Іванів, Теодор Іванів, адр. Василь Ільчичин, Володимир Ільчичин, Іван Ковальчук, Марія Когут, Іван Козуб, Михайло Косик, Марія Крохмалюк, Ірина Курпівська, Степан і Анна Курпівські, Анна Курділо, Володимир Кустис, Василь Лазарів, Василь Лебедь, Петро Лиховід, Степан Луцак, Петро Луцишин, Григорій Мазурек, Павло Майкович, Василь Матішин, Євстахій і Марія Машталір, Теодор Мельник, Володимир Мельничук, Ілья Мигдаль, Михайло Микитин, Володимир Новий, Петро Оліва, Микола Павлів, Василь Петрів, Павло Гічкур, Іван Подівак, Іван і Ірина Попілач, Микола Прохоренко, Володимир Ревуцький, Степан Ревуцький, Іван Ріс, Андрій Ревуцький, Михайло Рушак, Григорій Свєтлицький, Іван Семерніковський, Володимир Смага, Франк Стрільченко, Стефані Слонська, Іван Тимчій, Євген Тимчій, Павло Ткач, Шуль, Іван Щербанюк, Василь Фендор, Теодор Ярма

3.00 дол. — Петро Романек

Разом: 1,803.00 дол.

НА УКРАЇНСЬКИХ ІНВАЛІДІВ

Замість квітів на могилу сл. п. д-ра Івана Подюка

25.00 дол. — д-р Олександр і Анна Хомини

15.00 дол. — інж. Роман Войтович

10.00 дол. — проф. Омелян і мгр Марія Омеліска

Разом: 50.00 дол.

НА НАУКОВИЙ ЦЕНТР У ГАРВАРДІ

50.00 дол. — інж. Богдан і Оксана Фоторовські

25.00 дол. — Степан Сидирчук

Разом: 75.00 дол.

В глибокому смутку повідомляємо Членів наших Куренів, Приятелів і Знайомих, що в четвер, 15-го травня 1980 р. в Детройті, Міш., відійшла у Вічність

бл. п. пл. сен. кер.

ДАРІЯ ІЗ СКОЧДОПОЛІВ БОЙЧУК

визначна і довголітня пластова виховниця, активна і провідна громадська діячка і журналістка.

Висловлюємо нашим Друзям Осипові і Юрієві та опечаленій Родині, наші глибокі вислови співчуття.

III-ті Курені УСП і УПС П. Ч.

Замість квітів на свічку могили, просимо складати датки на Патріарший Фонд або на Пластовий Видавничий Фонд.

СПІВЧУТТЯ РОДИНІ

(З ПРИВОДУ СМЕРТІ ВИЗНАЧНОГО МЕЦЕНАТА ФКУ — Д-РА АНДРІЯ ЦІСАРУКА)

У висліді природного, чи іншого збігу обставин людини відходить з цього світу, але її добрі діла залишаються не лише як спомин про доброділля, а теж як свідок і мірило величії її людини. Добрий вчинок репрезентує людину на завжди.

Не забудуть бл. п. Андрія Цісарука ні українське середовище в Гарвардському університеті, ні широкі круги ентузіастів ФКУ. Бо д-р Андрій Цісарук вже в 1966 році виявив свою підтримку для справ Фонду Катедри Українознавства, вкладаючи щедрий грошовий даток.

З бігом років Український Гарвардський Проект розгортався, завдання ставали многогранними, але й одночасно збільшувались пожертви бл. п. Андрія Цісарука. Він став визначним Меценатом ФКУ.

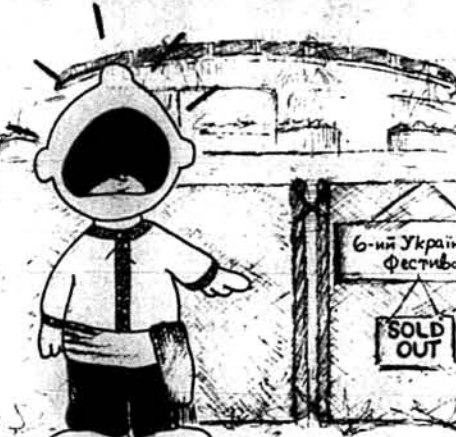
В поклоні й вдячності клонимо наші голови та лікми у молитвах до Всевишнього Бога з проханням, щоб обдарував душу покійного Андрія Цісарука вічною радістю та безконечним щастям.

Добре розуміємо сум і скорботу родини бл. п. А. Цісарука. Достойний Дружини, Діти і Внуки висловлюємо наше глибоке співчуття та бажаємо їм зберегти рівновагу та силу духа в Христі Господі.

Про д-ра Андрія Цісарука не забуємо. Вічна йому Пам'ять!

ДИРЕКЦІЯ УНІГУ
ГОЛОВНА ЕКЗЕКУТИВА ФКУ

НЕ ЗАЛИШІТЬСЯ БЕЗ КВИТКА НА КОНЦЕРТ!

В розпродажі ще є деяка кількість квитків на концерт, що їх можна замовляти

в Михайла Іванцева:
(201) 352-8257 і (201) 761-5977

Субота, 31-го травня 1980 року
Garden State Arts Center, Holmdel, N.J.
(Exit 116 — Garden State Parkway)

ФІЛАДЕЛЬФІЯ, ПА. ТРЕНТОН, Н. ДЖ.

Танцювальний Ансамбль „ВОЛОШКИ“
міста Філадельфії, Па.
запрошує Молодь і Громадянство на

КОНЦЕРТ УКРАЇНСЬКИХ ТАНЦІВ

Неділя, 8 червня 1980 р., о 5-й год. дня
Northeast High School
Cottman and Algon Aves.

У програмі виступатимуть: ТАНЦЮВАЛЬНИЙ АНСАМБЛЬ „ВОЛОШКИ“ та ШКОЛА УКРАЇНСЬКИХ ТАНЦІВ.

Мистецький керівник — ЗОЯ ГРАУР КОРСУН

Квитки можна набутти в танцюристів або в склепах ORION та КОСМОС. Можна дзвонити на ч. тел.: 379-0459, веч.

5 година, 14 квітня 1980 р. в Українському Інституті Америки, 2 Е. 79 вул., Нью Йорк, Н. Й.

Літературний Вечір

СВЯТОСЛАВА КАРАВАНСЬКОГО

відбудеться з нагоди першої книжки автора:

„СУТИЧКА З ТАЙФУНОМ“

Після літературної і мистецької частини при шампанському та перекусці, бесіди з автором та його дружиною. Також можливо придбати книжку поезій Святослава Караванського.

Запрошують всіх видавці книжки

Об'єднання Українських Письменників „Слово“ і Видавництво „Смопоскип“

Вступ 4 дол.

Великий успіх вистави „Великий Лях” у Монтреалі

Під час фестивалю драми етнічних груп Квебеку, що відбувся в театрі „Кентавр” у Монтреалі, кінці квітня і на початку травня ц.р., був також окремий виступ української групи 20-го квітня. Цей виступ організували хореограф Петро Марунчак і артист сцени Любомир Микитюк. У першій частині виступу студентський драматичний гурток під керівництвом проф. Ореста Павлова поставив містерію „Великий Лях” Т. Шевченка. У другій частині Український Танцювальний Ансамбль Петра Марунчака поставив хореографічну в'язанку українських національних танків, переплітану цікавими показами українського лялькового театру Соні Гураль і співом шансонетки Любомира Ковальчука. Оригінальну музику до двох хореографічних картин написав студент Богдан Кліма.

Зокрема було радісно побачити „Великий Лях” Т. Шевченка на сцені у виконанні нашої молоді. На еміграції не надто часто ставлять цю безсмертну твору, а це, без сумніву, найважливіший твір Шевченка і завжди актуальний.

Останній раз бачив я „Великий Лях” на сцені Станіславського Театру задовго 1943 року. Ставили поему професійні артисти. Доповів про „Великий Лях” читав тоді відомий український проф. Юліан Чайковський. Вистава зробила на мене дуже глибоке враження.

Мушу з приємністю сказати, що теперішня постановка проф. Павлова „Великого Ляху” силами молодих аспірантів на артистів не тільки не поступається перед професійними акторами, але в дечому і перевищує їх.

Добре зробив режисер, що для прологу вистави використав „Псалом 43”. Цей твір Шевченка декламував студент Богдан Чолій в козацькому одязі з бандурою. Вірш „Суботів” (епілог) з глибоким відчуттям декламувала на кінці вистави учениця Курсів українства Меланія Павлів, одягнена у стильний одяг з часів козацького бароко.

„Псалом 43” і „Суботів” — творили рамки, в які проф. Павлів вклав поему „Великий Лях”.

Студентка Олеся Ковальчук гарно читала авторський текст між монологами і діалогамі двох осіб інсценізованої поеми.

Кожна поява і сцена починалася і кінчалася інтерлюдією, відповідною до характеру дії й змісту окремих частин. Для цих інтерлюдій використано уривки з поеми Григорія Майборода „Тарас Шевченко”.

Перша дія була найбільш статичною. Три душі в білих одягах-серпанках на тлі білого декору виглядали ніжно, янгольсько-непорочно.

Підсумки акції на допомогу Енциклопедії Українознавства в Чикаго

Чикаго (Н.Н.). — Цього-річна акція збірки фондів на закінчення видання Енциклопедії Українознавства, що була пов'язана з ювілейним відзначенням творчості енциклопедії проф. Володимира Кубійовича, в Чикаго дала понадсподівані висліди. Це було стверджено на ліквідаційному засіданні громадського комітету сприяння ЕУ та відзначення 80-ліття В. Кубійовича, що відбулося 25-го квітня ц. року.

Широкий громадський комітет утворився в січні, а його очолив відомий кооперативний діяч дир. Роман Мицик. До президії належали ряд виданих працівників і ентузіастів енциклопедії — Ірина Пежанська, Ярослав Кульчицький, Роман Заяць і Мирослав Семичин. Окремі комісії очолювали: Василь Маркус (програмова), Дмитро Григорчук (фундаторів і меценатів), Степан Самбірський (інформативна), Степан Скоробач (збіркова дрібних датків), Ореста Ткачук (квитки) і Сузана Казанівська (господарсько-бенкетова).

В суботу, 15-го березня, відбулося ювілейне відзначення проф. В. Кубійовича, на якому був присутнім також його близький співробітник з Мюнхену д-р А. Фіголь. На цій урочистості відзначено меценатів з датками понад 1,000 дол. і фундаторів ЕУ з датками понад 500 дол. грамотами признання. Ювілейна вечере пройшла з великим успіхом при участі понад 250 осіб в аудиторії Собору св. Володимира й Ольги.

При цьому інтенсивно велася збірка фондів на закінчення ЕУ, вислід якої свідчить про велику громадську зрілість чикагівців.

НА ЖІНОЧИЙ...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

лінійна всеросійська армія москалів та русифікованих етніків чи націоналів. Єдина різниця в назві. Військо царської Росії звалось „Христолубивим воїнством”, а полчища, що їх нацьковували на Українську Народну Республіку Ленін-Троцький-Сталін, називалися „Червона Гвардія”, а згодом Червона Армія т. зв. інтернаціонального пролетаріату. Однак в обох випадках агресорські штики були і в руках не якихось абстрактних „християн-слов'ян” чи „пролетарів-інтернаціоналістів”, але людей російського роду, віри і політичних переконань.

Тому про будь-яке співдіяння з росіянами не може бути й мови доти, доки вони вважають Україну невід'ємною частиною російських володінь, доки на території України живе майже десять мільйонів російських „поселенців” під охороною чи не двомільйонної російської армії. Про „право України” на вихід із СРСР також турбуватися даремно, бо українську націю туди — в т. зв. союз з москалями — загнали насильно, а вихід з того союзу можливий також лише з допомогою сили. Власної сили!

Українські жінки повинні нагадати це зокрема тим чоловікам, які живуть ілюзіями дитинного віку української політичної думки своїх предків з-перед 1917 року.

А чому саме жінки мали б проводити цю роз'яснювальну акцію?

А тому, моя чарівна й розумна співрозмовнице, що жінки кожного народу не тільки народжують маленящих хлопчиків, але й перетворюють їх у зрілих мужиків.

Відклик до жінок

Маленьких хлопчиків і

УКРАЇНСЬКЕ ЖИТТЯ...

(Закінчення зі стор. 2)

ський „Тирольську пісню”, якому компаньйонка така ж молоденька Маруся Палашевська; Грالی й старші. Особливо подобався неспівний, але талановитий і вражливий учень Микити, піяніст Сашко Дмитрів. Окрім концертів там відбувалися виставки образів. Народні дома були дуже добре побудовані: була там не тільки велика зала, але й сцена з вигнідними кулісами і особливо добрий фортепіан. Решта будинку була не така важлива. Випити можна і в пивниці, чи на терасі.

У Буенос Айресі досі є жива пам'ять про Капелю Кощица та про Соломію Крушельницьку. Співак, який співав із нею в опері, Кольон Росі, учив співу нашу землячку Балукину. В

неї було невелике але гарне сопрано. Росі, маючи багато сантименту до Крушельницької, помітив у наших співачок „карузівську” інтерпретацію. Балукину, давши кілька концертів, виїхав заміж за аргентинського консула. Різномірними талантами була наділена родина Шмалів. Сотник Петро Шмалій був актором і режисером, його дружина має гарний і дуже сильний сопран, а їхній син з малих літ був дуже добрим танцюристом. Але, мабуть, з практичних оглядів закінчив інженерію, переїхавши з матір'ю до ЗСА.

Стільки хотілося додати до доброго довідника про українців в Аргентині Михайла Данилишина.

Річні загальні збори 216 Відділу УНСОЮзу в Філадельфії

Філадельфія, Па. (с.г.). — Тут, у п'ятницю 9-го травня, відбулися 15-ті річні збори 216 Відділу УНСОЮзу. На вступі слід згадати, що 216 Відділ при Пластовій станиці у Філадельфії був заснований 31 липня 1965 р. заходом пластових діячів д-р Володимира Масюка, д-р Юрія Цегельського і Юрія Масюка. Технічно в оформленні Відділу допомогли Іван Оденіжський і Степан Гавриш.

Річні збори відкрив голова Відділу Юрій Богачевський, який привітав всіх присутніх членів і союзового організатора Степана Гавриша. Відтак нарадами проводив голова президії Юрій Богачевський, а обов'язки протоколянта виконував д-р Володимир Масюк.

Протокол з попередніх річних зборів відчитав Богдан Оденіжський, який прийнято без поправок, а відтак звітували члени управи і контрольної комісії.

Голова Юрій Богачевський інформовав, що весь час був у контакті з секретарем Богданом Оденіжським, з яким спільно полагодували союзові справи. Він також затворив тему 29 Конвенції УНСОЮзу. Про рух членства в Відділі та фінанси інформовав збори секретар Богдан Оденіжський. Відділ з кожним роком зростає в членстві, що є корисним не лише для цілості УНСОЮзу, але також і Відділу. На 31-ше грудня 1979 року Відділ вже нараховував 268 членів. В звітному році зібрано для УНСОЮзу 21,305 дол. членських вкладок.

Зібрана сума вкладок у співстваленні з кількістю членів свідчить про те, що члени Відділу забезпечили на більшій сумі. Треба дбати про збільшення Відділу новими членами, коли хочемо вдержати Відділ на відповідно рівні. Касир Богдан Коженьовський говорив про стан каси Відділу: приходи Відділу були 101 долар і ще в касі.

За контрольну комісію

УНІГУ в співпраці з університетом Міннесоти

Кембрідж, Масс. (ФКУ). — „Події у Відні 1848 року” — спостереження українця — це тема лекції д-ра Павла Р. Магочого, старшого наукового співробітника УНІГУ й відповідального редактора Гарвардської Серії Українських Студій, яка відбулась 9 травня у програмі симпозиуму, присвяченого темі про революцію в Австрії 1848 року, що його влаштував університет Міннесоти в Міннеаполісі. Дводенний симпозиум відбувся з ініціативи Центру Австрійських Студій, який встановлено в університеті Міннесоти в 1976 році фондами уряду Австрії. Попередні конференції того центру займалися проблемами сучасної австрійської держави, а цей — травневий, присвячено розглядом тла Габсбурзької імперії. Д-р Магочий заступав поглядів українців Галичини, описуючи їхню реакцію на революційні спалахи у Відні в березні 1848 року.

В суботу по полудні, 10-го травня, д-р Магочий

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ

УНСОЮзу!

КОЛИ ПОДорожуєте:

- АВТОМ власним або чужим
- АВТОБУСОМ
- ПОІЗДОМ
- ЛІТАКОМ
- ЧИ КОРАБЛЕМ

всюди і завжди хоронить Вас

акцидентова
грамота
УКРАЇНСЬКОГО
НАРОДНОГО
СОЮЗУ

звітував Богдан Турченко, ствердивши, що книговодство ведено вірливо, управа Відділу працювала добре, і він запропонував улічення абсолютної уступаючій управи з признанням. По зв'язках відбулася конструктивна дискусія, в якій затворив ряд важливих справ. Головною дискусією над проблемою збільшення Відділу новими членами.

Управу на біжучий рік обрано в складі: Юрій Богачевський — голова, Богдан Оденіжський — секретар, Марія Оденіжська — заступник секретаря, Богдан Коженьовський — касир. Вільними членами управи обрано Олександра Стороженка і Івана Неглія.

Контрольна комісія: д-р Володимир Масюк, Богдан Турченко, Наталія Масюк, Євгенія Подолька і Володимир Криль.

Союзний організатор Степан Гавриш висловив признання управи Пластового Відділу за добрі організаційні успіхи, інформовав про працю Філадельфійської Округи та затворив загальні справи цілості Союзу, при чому найбільше уваги присвятив організаційній діяльності. Він апелював до новообраної управи допомогти виконати квоту Філадельфійської Округи, а тим самим не допустити до дальшого спаду членства в Союзі.

Присутні члени ставили питання організаторові, а відтак одностайно внесли ухвалу — апелю до Головного Уряду з бажанням, щоб 30-ту Конвенцію УНСОЮзу відбули на оселі „Союзові” і тим самим тяжко запрацьовані гроші Відділовими секретарями залишались в своїй рідній українській установі.

Збори також схвалили висигнувати з каси Відділу 50 дол. на пластовий журнал „Юнак” та бібліотеку Пластової станиці Філадельфії.

Подякою за довіру й участь у нарадах всім присутнім закінчив нараду переобраний голова Відділу Юрій Богачевський.

Був гостем Українського студентського клубу в Міннеаполісі й виголосив доповідь про Івана Е. Левицького та національну бібліографію Галичини другої половини XIX століття.

Декілька разів уже відвідував університет Міннесоти м-р Едвард Касинець, бібліограф та бібліотекар УНІГУ, для налагодження тісній співпраці й винятку бібліотечними надбаннями. В періодично дослідного центру історії еміграції в університеті Міннесоти „Спектрум” задується, що УНІГУ часто дарував тому центру колекції українців зі своїх дублікатів і відбитки документів і архівного матеріалу. Бібліотекар УНІГУ не лише збирав, зберігав та каталогізував українську, він теж докладав всіх зусиль, щоб зібрати українці були не лише в бібліотеках Гарвардського університету, але теж в книгозбірнях всіх визначних наукових інституцій країн Америки, Європи, Азії й інших частин нашої планети.

О. Богдан Олень передав „Апостол” з року 1770. Пані Н. Ільницька постійно пересилає нам видання „Сучасності”. Управа Бібліотеки звертається оцим з проханнями до всіх видавців і видавниць, щоб були ласкаві пересилати, принаймні по одному примірникові своїх видань, які в нашій Бібліотеці тут зберезують та з них скорше чи пізніше будуть користати дослідники нашого минулого.

Є ВІЛЬНА ПРАЦЯ

АДМІНІСТРАТОРА

ВЕЛИКОГО БУДИНКУ — ПОВНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ. ВИМАГАЄТЬСЯ ДОСВІДУ В АДМІНІСТРУВАННІ ТА НАГЛЯДІ ПОСІЛОСТИ.

Голоситись (201) 451-2200

● ВАКАЦІЇ ●

ВАКАЦІЇ

ДО ВІНАЙМУ В

ВАКАЦІЇ

ARTEMIS APARTMENTS

212 E. Crocus Road в Wildwood Crest, N.J. 08260

Tel.: (609) 729-5814

5-кім. мешкання, з приватними кухнями і лазнічками, а також окремі кімнати з уживанням кухні і лазнічки. Два бокси до моря. Ціни помірковані. У місяці червні ц.р. половина ціни.

Тел. до 31-го травня (215) ME 5-2099, год. 8 веч. Від 1-го червня — (609) 729-5814 ц.р. Відкриті „Memorial Day”

Вісті з Українського Музею і Бібліотеки в Стемфорді, Конн.

Хочемо поділитися з прихильниками Українського Музею і Бібліотеки та загальноукраїнського громадянства про працю й досягнення цих двох чин не найстаріших інституцій на терені Америки.

Музей і Бібліотека в Стемфорді складає ширшу подяку всім Добрам, що були ласкаві скласти свої шедри дати на потреби Українського Музею і Бібліотеки з нагоди переслання ім різдвяних карток нашого видання чи з інших нагод: по 150 дол. — Сабіна Туряніська; по 100 дол. — парадія Озон Парк (о. крил. Мудрий), СУК — „Провидіння” по 50 дол. о. крил. Любомир Мудрий (особистий дар), адв. Степан Ярема і о. митрат Мирослав Харина (від парафії св. Йосафата); по 30 дол. — о. митрат В. Середович; по 25 дол. — о. шамб. Антін Борса, д-р Василь Кіналь, д-р Зіновія Куніц, д-р Андрій Мацюрак, Йосиф Лисогір, д-р Ярослав Вовсіда, д-р Павло Джуль, о. Ярослава Михайленко, д-р Віра Філей, інж. Юліан Ярестський, д-р І. Політило, д-р Ірина Гребеняк, Віра Данусяр, д-р Василь і Марта Андрико, д-р Василь Палідвор (в пам'ять покійної сестри Паньків).

По 20 дол. — д-р Роман Смик, Волтер Ужако, д-р Зеновій Семків, по-або Енглот, о. д-р В. Галіч, ЧСВВ, д-р В. Онуферко, д-р Васильчук, д-р Всеволод Клофас, по-Вергуні.

По 15 дол. — д-р Митрон Зарішкий, д-р С. Павліньський і д-р К. Рогозінський. Інші зложили по 10 дол. і менші датки. Всім щире спасибі!

Д-р Василь Ленчик

● REAL ESTATE ●

Кергонсон, Н. Я.

НА ПРОДАЖ

ПАРЦЕЛІ

в сусідстві Союзові і церкви.

Прощу телефонувати:

(201) 691-1230 або

(318) 822-4636

В УКРАЇНСЬКОМУ СЕЛІ

В ФЛОРИДІ НОВІ

2 родинні дома від 70 000.

або на одну родину \$35,000.

Ділянки під хату від \$8,500.

містова вода, „суверс” дороги, близько Народного

Дому і церкви.

SUNNYLAND REALTY

855 N. Park Avenue

Apopka, Florida 32703

Stephen Kowalchuk

Realtor (305) 886-3060

A. E. SMAL & Co.

REAL ESTATE & INSURANCE

1733 Springfield Avenue

Maplewood, N.J. 07040

(201) 761-7500

Приймає всі роди забезпечення, зокрема: на особові

і вантязні авта та мотоцикли; від вогню, від відповідальності і бонди; на життя і акцидентів поліси.

Продає і приймає на продаж нерухомості в Мей-пелуді, Ірвінгтоні та всіх дооклицьких місцевостях.

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами

в BRONX, BROOKLYN,

NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА

ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N.Y.

ORegon 4-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN

FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED

Обслуга ШИРА і ЧЕСНА

our Services Are Available

anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоро-

нами на цвинтарі в Банд

Брукліні і перенесенням тіл

в Останків з різних країн

світу.

801 Springfield Avenue

IRVINGTON, N.J. - NEWARK, N.J.

ESsex 5-5555

New Branch

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Avenue

(corner Stanley Terr.)

UNION, N.J. 07083

(201) 964-4222

ЩЕ ТІЛЬКИ ДО 1-го ЧЕРВНЯ Ц. Р. МАЄТЕ

НАГОДУ ВИСЛАТИ ПЕРЕДПЛАТУ НА

„THE UKRAINIAN WEEKLY”

(Просимо вжити, виповнити і разом з належною передплатою,

переслати до Адміністрації „Свободи”

SVOBODA

30 Montgomery Street в Jersey City, N.J. 07302)

ДО АДМІНІСТРАЦІЇ „СВОБОДИ”

ЗАМОВЛЕННЯ І ПЕРЕДПЛАТА НА THE UKRAINIAN WEEKLY

Передплата: річно для членів УНС \$5.00; для нечленів — \$8.00

піврічно \$3.00; \$5.00

Прощу заручитися мене, до переплатників The Ukrainian Weekly

Ім'я/прізвище

Address: No Street City State Zip Code

Я є членом УНС, Відділу

Залучую (чеком ☐ грошовим переказом ☐ мою річну ☐ піврічну ☐ передплату

Передплата \$

Пресовий Фонд \$